

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

วันที่ ๒๐ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๒

คณะกรรมาธิการ ...

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งการประกอบกิจการจำหน่ายเหล็กเส้น ของผู้อุทธรณ์ เป็นเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญ หรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า จากข้อเท็จจริงกรณีนี้ที่ผู้ร้องเรียน ได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง ในข้อกล่าวหาว่า เทศบาลนครนนทบุรีละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายให้ปฏิบัติ ในการใช้มาตรการทางกฎหมายเข้าไปควบคุมดูแล และให้ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดในการใช้สถานประกอบกิจการ ของผู้อุทธรณ์ ซึ่งก่อให้เกิดเสียงดังส่งผลให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนจากกิจการค้าขายเหล็กเส้น และเสียงที่ดัง มาจากโกดังเก็บเหล็กของผู้อุทธรณ์ สร้างขีดแนวเขตรั้วบ้านของผู้ฟ้องคดี และเมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๒ ศาลปกครองกลางจึงให้เทศบาลนครนนทบุรีดำเนินการตรวจวัดระดับเสียงรบกวนจากโกดังเก็บเหล็กของผู้อุทธรณ์ เป็นระยะเวลา ๒ วัน โดยเริ่มตั้งแต่ช่วงเวลา ๐๘.๐๐ - ๑๘.๐๐ น. และรายงานผลการตรวจวัดระดับเสียงรบกวนดังกล่าว ซึ่งเจ้าหน้าที่เทศบาลนครนนทบุรีได้ดำเนินการเข้าตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยขอความร่วมมือจากกรมอนามัย ส่งเจ้าหน้าที่และเครื่องมือตรวจวัดระดับเสียง เพื่อเข้าตรวจสอบในวันที่ ๒๘ - ๒๙ มกราคม ๒๕๖๒ ระหว่างเวลา ๐๘.๐๐ - ๑๘.๐๐ น ณ บ้านพักอาศัยของผู้ร้องเรียน ที่ติดกับโกดังเก็บเหล็กของผู้อุทธรณ์ พบว่า เสียงรบกวนจะเกิดขึ้น เมื่อมีการซื้อ ขายเหล็ก ทำให้มีเสียงกระทบกันของเหล็กจากการชนเหล็ก การยกเหล็ก และการทำงานของเครนยกเหล็ก ดังเป็นระยะ ๆ ในขณะที่ตรวจสอบและทำการตรวจวัดเสียงสถานประกอบการของผู้อุทธรณ์มีการดำเนินกิจการตามปกติ แหล่งกำเนิดเสียงดังจึงเกิดจากกิจกรรมของโกดังทั้งสองแห่ง โดยเป็นเสียงจากการทำงานของเครน การลากเหล็ก และเสียงเหล็กกระทบกันก่อให้เกิดเสียงดัง ผลจากการตรวจวัดค่าระดับเสียง ในวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๒ ช่วงเวลา ๐๘.๒๔ - ๐๙.๒๔ น. มีค่าระดับเสียง ๑๐.๑ เดซิเบลเอ ซึ่งมีค่ามากกว่า ๑๐ เดซิเบลเอ ตามประกาศ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงเป็นเสียงรบกวน โดยแบบบันทึกการตรวจวัดเสียงรบกวนได้ระบุว่า แหล่งกำเนิดเสียงรบกวนเป็นกรณีเสียงเกิดขึ้นมากกว่า ๑ ช่วงเวลาใน ๑ ชั่วโมง มีลักษณะพิเศษร่วมด้วย เช่น เสียงกระทบ แลมหดดัง เสียงที่มีความสั่นสะเทือน แม้ผู้อุทธรณ์จะได้ทำการปรับปรุงอาคารโดยการรื้อผนังที่ติดกับแนว รั้วบ้านของผู้ฟ้องคดี และถอยร่นจากแนวเดิมออกไป ๐.๕๐ เมตร และเสียงดังจากโกดังของผู้อุทธรณ์จะเกิดในช่วงเวลาที่ ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับเวลาที่ลูกค้าเข้ามาซื้อเหล็กในแต่ละวัน ผู้ฟ้องคดียังคงได้รับความเดือดร้อนจากการประกอบกิจการ ของผู้อุทธรณ์ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าว ศาลปกครองกลางจึงได้มีคำสั่ง เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ กำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยมีคำสั่งให้ เทศบาลนครนนทบุรีควบคุมมิให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินกิจการโดยก่อให้เกิดเสียงดังในการขนย้ายเหล็กในโกดัง เกินกว่าค่าระดับเสียงรบกวนเท่ากับ ๑๐ เดซิเบลเอ ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เจ้าหน้าที่ของศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี ได้เข้าตรวจวัดระดับเสียงรบกวน ณ บ้านพักอาศัยของผู้ฟ้องคดี ระหว่างเวลา ๑๓.๐๘ - ๑๓.๓๑ น พบว่า ขณะตรวจวัดค่าระดับเสียงเป็นช่วง ระยะเวลาที่มีค่าการรบกวนของเสียงมากที่สุด มีค่าระดับเสียง ๗.๑ เดซิเบลเอ เป็นค่าระดับเสียงรบกวนไม่เกิน ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งผู้ตรวจวัดของศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี

ได้ให้ข้อมูล...

ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ในวันที่ทำการตรวจวัดเสียงดังกล่าวนั้น ไม่มีกิจกรรมการชนเหล็ก การยกเหล็ก และการทำงานของเครนยกเหล็กจากการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ และจากการสอบถามผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงรวมถึงผู้ร้องเรียนจำนวน ๒ ราย ให้ข้อมูลสอดคล้องกันว่า ยังได้รับผลกระทบเรื่องเสียงดังจากการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ จึงรับฟังได้ว่า ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งการประกอบกิจการจำหน่ายเหล็กเส้นของผู้อุทธรณ์เป็นเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญจริง

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๑๒๙๙ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้อุทธรณ์ระงับเหตุรำคาญ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งการประกอบกิจการจำหน่ายเหล็กเส้นของผู้อุทธรณ์ เป็นเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง จนเป็นเหตุรำคาญจริง ดังนั้น คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๑๒๙๙ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ระงับเหตุรำคาญ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงมีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ นบ ๕๒๐๐๖/๑๒๙๙ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

๑๕๔ ๖๖๐๑

(นายदनัย ธีวันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการ...

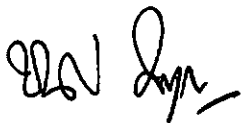
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

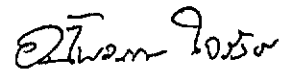
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

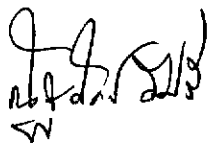
(นายบุญฤกษ์ ปิ่นประสงค์)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

(นายชนบ มากบุญ)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

(นางอัมไพวรรณ ใจรังษี)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

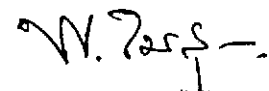
(นายณัฐศักดิ์ ดีศรี)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

(นายเทพสิทธิ์ รักไตรรงค์)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นายศุมล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นางพรพรรณ ไ่ม์สุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายदनัย อีวันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย
กรรมการและเลขานุการ

นาง
๑๘ มี.ย. ๖๒
คิมห์
ตรา